Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1861-09-30)

Citation: Heiberg, Johanne Luise: ”BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1861-09-30)”, i *Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)*, Gyldendalske Boghandel Nordisk Forlag, s. 48. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001990098-001-shoot-L0019900980010053.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Heiberg, Johanne Luise, *Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind),*

Kjøbenhavn, d. 30. Sep. 1861.

… Hvad de blaae Blade angaaer, da ere de vel paabegyndte, men derved er det fremdeles blevet.4 De raader mig at vedblive? Tankerne ville sprudle frem, siger De? Nei, min kjære Ven, de sprudler ikke frem. De har selv sagt, at naar det ret skal lykkes mig, maa jeg være vred, og det er sandt. Men jeg er slet ikke vred. Menneskene og deres Meninger, deres Forvildelser, deres Flau-hed i Dommene, deres utrolige Løgn og Affectation, som tidligere bragte mig i Harnisk, er mig meer og mere lige-s. 49gyldige. Kommer Vreden engang igjen, kommer vel og-saa Lysten til at give denne Luft i Ord. …

Onsdag Aften,

— I Berlingske Aviis er begyndt en meget velskrevet Artikel om Prindsen af Noers Memoirer.1 Disse Memoirer har jeg ikke læst, men nu vil jeg see at faae dem, thi det er jo ganske charakteristisk at see et saadant Menneske tegne sit eget Physiognomie og ganske naivt vise Pletter, som mangen en kortsynet maaskee havde overseet. Han er dog vist dum, og maaskee en Slyngel af Dumhed.

Nu begynder jeg en af Dagene paa at prøve „Dronning Marguerithes Noveller".2 Imidlertid vil det vist ikke komme til Opførelse før om fjorten Dage i det tidligste. At det er mig, der nu atter skal spille Comedie, kan jeg næppe forestille mig, saa aldeles er jeg borte og har været borte fra den Ting i Sommer. Vidste jeg ikke af Erfaring, at jeg kan, naar det skal være, vilde jeg ansee det for en reen Umulighed. Repertoiret har været utroligt fattigt i September, om Marguerithe vil gjøre det rigere, faaer vi nu at see. Jeg gyser lidt ved at skulle spille denne Dame, som Munden ikke staaer paa. Fra min Side bliver dette kun en Repetition, thi jeg har forgjæves søgt at faae et nyt og friskt Indtryk af al den Passiar. Mig vil det altsaa kjede, giid det ikke ogsaa maa blive Tilfældet med Andre. Bera har jeg opgivet, det er et utaknemmeligt Arbeide, som det ikke er Umagen værd at spilde sine Kræfter paa, og jeg har ikke mange at dele med.3 Jeg begynder Saisonen mattere og mere anstrængt end jeg endte den, og det er slemt, meget slemt. Maaskee Kræfterne kan komme med Arbeidet, det gaaer jo undertiden saa. Hertz' Stykke er istand til at vente paa Deres Hjemkomst.4 Jeg skal i det mindste ikke fremskynde det, uagtet det dog er mig kjærere end at spille i det franske Pludder. I Dialogen af Hertz' Stykke fornemmer man dog en Digter, og det er dette, man mangler i hiint. Jeg kommer vist til at gaa en Aften paa Comedie, inden jeg selv skal spille, thi jeg synes, at jeg har glemt, hvori det Hele egentlig bestaaer. Ja, det er utroligt, i hvor høi Grad jeg kan kaste det Hele bort, naar jeg ikke er midt i Virksomheden. De forundrede Dem engang s. 50over denne Bekjendelse, men De troede mig; Mange vilde høre den uden at tro mine Ord.

I „Fædrelandet" har staaet en Skildring af Carnevallet i Rom af Weilbach.1 Jeg læste den til Ære for Dem og Deres Ophold i Rom. Det er dog en fersk Fisk, den Weilbach! Alt hvad han skriver har Blegsot; selv Italiens Farvepragt bliver Graat i Graat, naar han prøver paa at skildre Farverne. Han har jo giftet sig i Udlandet? Det maa være betryggende for en Qvinde at støtte sig til et saa-dant opløbent Siv! Dog maaskee hun seer i ham en drabelig Ridder, thi hvilke Illusioner kan vi Mennesker ikke være i, især paa dette Capitel.

Torsdag.

… Tillisch har været her i Formiddag.2 Min første Optræden bliver ikke før d. 15. eller 16. i det tidligste. Afslaget om at spille Beras Rolle fandt han sig meget taal-modig i.